

IĐRA

*e
s
n
i
c*

Tomaž Žganjar

1851

Tomaž Žganjar

IGRA RESNIC

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
— Prva slovenska založba —

Ogromen Lufthansin čezoceanski štirimotorni Boeing 707 z oznako 138-LH je brnel v vlažno, z morskimi hlapi prepojeno noč. Reaktivne elise so v letu čez Atlantski ocean na višini enajstih kilometrov v motorjih letala komaj slišno mlele prazen, kisika osvobojen redek zrak. Letalo je bilo osamljeno kot ptič, ločen od jate in lebdeč v vakuumu nekje tik pod mejo vesolja. Skozi zamegljene okenske line letala je sevala mrzla, z zvezdami južnega neba posuta noč. Sto osemdeset duš je zapuščalo Evropo, staro celino, ki se je oddaljevala z vsakim trenutkom. In kot da se je z njo oddaljeval tudi nam, potnikom, znani svet, šola, svojci, naučena zgodovina starega sveta, zatohla prepričanja, stare resnice, težave, januarska zimska klima severne poloble, megla, dušeci smog male Ljubljane.

Nenadoma je letalo poskočilo, kot bi žrebec sunil z zadnjimi nogami! Dvignilo je nos in se v blagi krivulji potopilo v zračno luknjo, ki se je nepričakovano znašla na koridorju leta. Zajel sem sapo in kolcnil v paničnem strahu. Za hip me je stisnilo pri srcu. Skozi možgane mi je stekel film z grozljivimi posnetki kupov trupel, ki so ostala po nesreči letala JAT nad Češkoslovaško. Stevardesa Vesna Vulović je edina preživela padec z desetih kilometrov, ker je bila v repu letala. Jaz pa sem tokrat sedel v srednji vrsti ob krilu. Janez, moj prijatelj, izkušen v poletih, saj se je nekoč že peljal od Brnika do Beograda, se je le pretegnil in me skozi priprte krmežljave oči prezirljivo pogledal. Občasni tresljaji in kakšna zračna luknja so za letalo vendar nekaj povsem običajnega.

Umirjal sem se. Moje sanje so končno postajale resničnost. Veliko potovanje v daljno hribovsko deželo ni bilo le prazen privid, v resnici se je dogajalo. Zavedel sem se, da bom že čez nekaj ur zagledal verigo andskih gora, najdaljšo, morda tudi najlepšo na Zemlji.

Aconcagua, Beli stražar, komaj čakam, da splezam na tvoje teme, da začutim višino sedmih kilometrov, da preizkusim svoje zmogljivosti. Novi svet, prihajam! S telesom in dušo želim spoznati tujo deželo, ta čudežni kos Zemlje, opisan v mnogih prispevkih planinskih literatov. Prihajam občudovat naravo, spoznat sorodne blage duše malih, simpatičnih andskih Indijancev, jim ponuditi roko in povedati, da obstajamo tudi mi, ki živimo tam čez morje! In če bo prilika, morda uspem spoznati in se dotakniti tudi usode slovenskih rojakov, ki živijo v tej deželi.

Tomaž Žganjar
IGRA RESNIC

Urednik: dr. Jernej Kusterle
Oblikovanje: Jana Randl
Grafike na opremi: Shutterstock

Izdala in založila:
Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o.
Za založbo:
predsednik Lojze Kozar in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, Slovenija
www.mohorjeva.org

Natisnila tiskarna Dravski tisk v 400 izvodih.
Celje 2023